

Van de Buurtweg tot het Zuiderpark

De Haagse Voetbal Historie Deel 3

Van de Buurtweg tot het Zuiderpark

De Haagse Voetbal Historie deel 3

Rob Pronk

Nederlandse Sportboeken Club

REMEMBER VOETBAL BUURTWEG EN OMGEVING

Als ik in de omgeving van de Buurtweg fiets, komen vaak de wedstrijden tegen ESDO, NLS, Paraat, Vliethage, Texas, Oranjeplein, De Jagers, Archipel, Maasstraat, SVS '70, Postalia en VDS in flarden terug in gedachten. De Buurtweg ligt op de grens van Den Haag en Wassenaar, tussen de Benoordenhoutseweg, de Landscheidingsweg en de Waalsdorperlaan in, zeg maar bij en rondom renbaan Duindigt. Daar hadden vroeger zo'n vijftig amateurvoetbalverenigingen hun thuishaven.

En nu, anno de 21ste eeuw? Twee grote voetbalverenigingen zijn er nog van over: SVC'08 aan de Waalsdorperlaan/Van Brienenlaan en Graaf Willem II VAC aan de overkant van de Landscheidingsweg. Alle andere clubs zagen hun accommodaties veranderen in recreatiegebied of golfterrein.

Kortom, door vele bezuinigingen en de invloed van mensen met veel geld zijn er in de laatste dertig jaar heel veel unieke voetbalverenigingen verloren gegaan. Er verandert veel en men zegt dat je met je tijd mee moet gaan. Maar ik weet zeker dat iedereen die ooit lid was van een

voetbalclub aan de Buurtweg nog steeds met veel weemoed terugdenkt aan 'toen'. Want wat waren het mooie en gezellige tijden!

Mede door een fietstocht in 2007 door dat grote historische gebied ontstond bij mij het idee om een website over de Haagse voetbalhistorie te beginnen. Die bestaat dus inmiddels een jaar of tien en wordt dagelijks door steeds meer mensen bezocht.

Ook komen veel ex-voetballers (of hun kinderen of kleinkinderen) mij hun oude voetbalspullen brengen, die ze nog op zolder of in de kelder hadden liggen, of waar ze niks mee doen. Daar ben ik erg blij mee, want oude foto's, knipsels, albums, krantjes, speldjes, vaantjes, shirts (zoals het oude Cromvliet-shirt dat ik op de foto achterop draag) enzovoort: ik ben er erg blij mee en geef het een plaats in mijn steeds groter wordende archief.

Ondertussen was ik ook begonnen met het maken van boeken over de Haagse Voetbal Historie. Deel 1 en Deel 2 vonden (en vinden nog steeds) gretig aftrek, omdat veel liefhebbers van het Haagse voetbal er veel in herkennen. Dat geldt natuurlijk ook voor Deel 3, dat u nu in handen hebt.

Ik wens u veel leesplezier en hoop u nog eens persoonlijk te treffen, misschien wel tijdens een wandeling of fietstocht door die nog altijd schitterende omgeving van de Buurtweg. Of bij VUC, waar we elk jaar in augustus het grote Haagse Voetbal Historie voetbaltoernooi organiseren. Het aantal niet meer bestaande Haagse clubs dat daaraan meedoet, ligt elk jaar boven de 50 (!) en het is tot in de late uurtjes een heerlijke reünie en een feest der herkenning.

Hoe dan ook: we gaan elkaar zien, langs welke lijn in Den Haag dan ook!

Rob Pronk, najaar 2016

www.dehaagsevoetbalhistorie.nl

LEERMEESTER ROB VAN DULLEMEN

Vanaf het eerste jaar van mijn website had ik veel contact met Rob van Dullemen. Hij was de wandelende voetbalencyclopedie en wist en verzamelde werkelijk alles van het Haagse voetbal, vooral van zijn favoriete club ADO. Van Dullemen had alleen al van meer dan 10.000 Haagse amateurvoetballers alle gegevens op zijn pc staan, hij hield dus echt alles bij! Regelmatig vroeg ik hem of hij ook deel wilde uitmaken van mijn website, maar dat zag hij niet zitten: hij vertikte het om zijn levenswerk zomaar openbaar op een website te plaatsen. Dan zouden andere mensen (volgens hem) aan de haal gaan met zijn verzamelde informatie. Uiteraard respecteerde ik die mening.

Achter de schermen wilde Rob wél graag helpen. Hij werd een soort leermeester voor mij. Dat weerhield hem er overigens niet van om soms ook gewoon face to face te zeggen wanneer hij iets niet goed vond. Tijdens de vele bezoeken aan zijn huis aan de Volendamlaan werd menig uurtje gesproken over de onvergelijkbaar mooie Haagse voetbalhistorie. Ooit zou Rob een Haags voetbalhistorisch boek gaan maken. Helaas is dit er nooit van gekomen, want op 26 augustus 2012 overleed hij geheel onverwacht, na terugkeer van een uitwedstrijd van 'zijn' ADO Den Haag. Rob werd slechts 69 jaar.

SVDHB-ICOON ‘DOP’ VAN DER MEER

Hét icoon van De Haagsche Boys RK is toch wel Bernhard van der Meer (op de foto staand tweede van rechts met pet), beter bekend als ‘Dop’ van der Meer. Dop zette al in de jaren ‘30 als kleine jongen aan de hand van vader Theo zijn eerste stappen op het veld van DHB. Later heeft hij veertien jaar als linksbuiten in het eerste elftal gespeeld, werd hij na de oorlog op 24-jarige leeftijd secretaris van de club en van 1965 tot en met 1980 voorzitter van (SV)DHB RK.

In augustus 1989, één jaar voor het einde van zijn bestaan, vierde SVDHB zijn 60-jarig jubileum. Op de drukbezochte receptie werd Dop voor zijn enorme verdiensten onderscheiden en werd hij benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

De fusie in 1990 tussen SVDHB en PDK (die leidde tot sv Bohemen) maakte Dop echter niet meer mee, want hij overleed in november 1989.

Herkent u overigens op de foto de aanvoerder van SVDHB? Juist ja: Ton Boevink, nog zo’n bekendheid in de Haagse voetbalhistorie.

TWEE GEZWOREN KAMERADEN

Een voetbal kan soms raar rollen, maar ook de wegen van voetballers zijn ondoorgrondelijk. Neem die van de twee Haagse jongens Guus Haak (geboren 17 april 1937) en Henny den Engelse (van 24 januari 1938). Vanaf hun achtste jaar waren zij al vrienden, ze voetbalden samen op straat en zaten bij elkaar op school. Toen ze groter werden, gingen ze naar verschillende voetbalclubs: Guus Haak naar VCS en Henny den Engelse naar RVC. Niettemin bleven de twee vrienden voortdurend contact met elkaar houden, ook als voetballers.

Toch was het niet anders dan stom toeval dat ze in het seizoen 1957-1958 bij dezelfde club kwamen te voetballen. De scouts van ADO hadden hen namelijk ontdekt en goed genoeg bevonden om, met volledige

medewerking van hun clubs, als semiprof te contracteren. Omdat de families Haak en Den Engelse vlak bij elkaar woonden in de Haagse Transvaal-buurt voerden de ADO-scouts een gesprek met Guus en Henny ten huize van de familie Den Engelse in de Boerenstraat.

De twee gezworen kameraden namen in de zomer van 1957 de aanbieding van ADO aan en stapten over naar de roodgroene Zuiderpark-club. De bedoeling was dat zowel Haak als Den Engelse geruime tijd in het tweede elftal zou gaan spelen, om daar voor de hoofdploeg van ADO te worden klaargestoomd. Maar omdat ze allebei zó goed waren, kregen ze al snel de kans om hun talenten in het hoogste elftal van ADO te vertonen.

Henny den Engelse debuteerde eerder dan Guus Haak in ADO 1 en kwam in seizoen 1957-1958 zelfs helemaal niet uit voor het tweede elftal. Guus Haak moest in eerste instantie een aantal keren, op de voor hem vreemde positie van linksbuiten, Lex Rijnvis vervangen en deed dit meer dan uitstekend. Zijn grootste kans kreeg hij toen vaste eerste-elftalspeler Wim Timmermans geblesseerd raakte en Guus hem moeiteloos verving als rechtshalf.

Na dat debuut, tegen PSV, ontwikkelde het talent van Guus Haak zich in hoog tempo. Enkele jaren later zou hij aan Feijenoord worden verkocht, waarmee hij in 1970 als eerste Hagenaar de Europa Cup I won!

THE GODFATHERS VAN KRANENBURG

Halverwege de jaren negentig was de tamelijk anonieme Haagse voetbalvereniging Kranenburg op sterven na dood. John van Kuijeren (links op de foto), Zier Tebbenhoff senior en Albert Fens (rechts op de foto) besloten de helpende hand te reiken en wilden er binnen een aantal jaren een spraakmakende topamateurclub maken.

Tebbenhoff haakte al snel af, maar de droom van Van Kuijeren en Fens werd verwezenlijkt: in zes jaar stoomde Kranenburg van de toenmalige HVB naar de top van het Nederlandse amateurvoetbal. Bij deze indrukwekkende reeks van FC Kranenburg wist de club onderweg ook nog diverse bekens in de wacht wist te slepen

Voor John van Kuijeren en Albert Fens vormde het optuigen van de club hun levenswerk en van her en der kwamen gerenommeerde spelers bij Kranenburg voetballen. Het veld werd zelfs officieus omgedoopt tot het Fens Siro Stadion...

In 2005 moest de club echter plaatsmaken voor woningbouw, werd het complex op Kijkduin noodgedwongen verlaten, volgde er een fusie met RVC/Rijswijk en ging men verder onder de naam Haaglandia.